

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ:

- Εσωτερικών
- Πολιτισμού και Τουρισμού
- Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Θέμα: Θέματα ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας

Σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ» (27.12.2011) που αναφέρεται σε αντιδικίες στο ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας.

Πρωτ.
Πάτρα

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

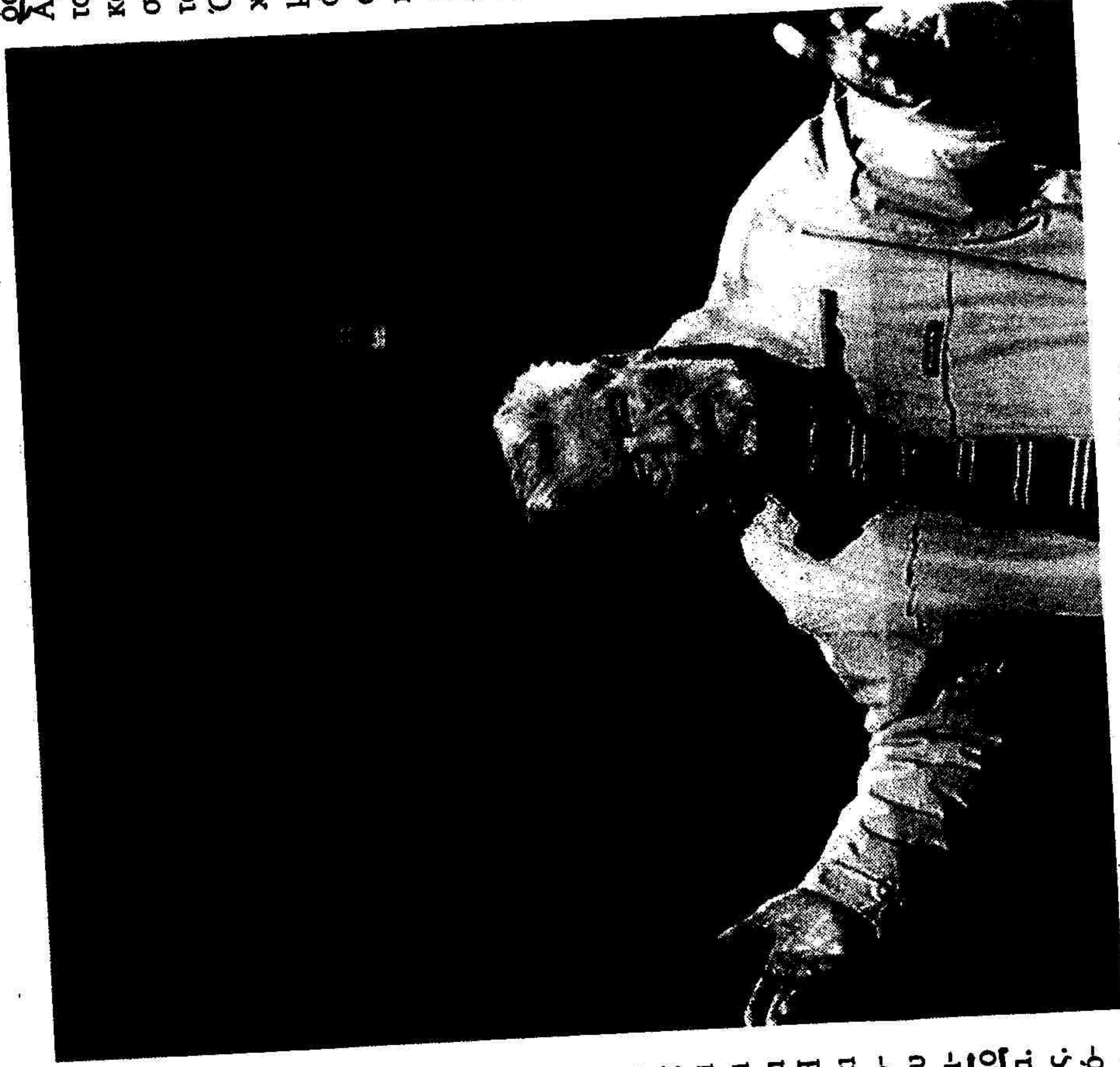
ΠΑΒ

2088

27 ΙΑΝ. 2012

ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας: Ο κυβισμός, τα καύσιμα και ο οδηγός

Κύριε Διευθυντά, Για λόγους αρχής, συνήθως, αποφεύγω να απασχολώ τον Τύπο για προσωπικά μου θέματα. Όμως μετά την επιστολή του κ. Πέτρου Ψωμά που δημοσιεύθηκε στη ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟ στις 5/12/2011 και η οποία πέ-ρα από την τμηματική κοινοποίηση συζητήσεων των συνεδριάσεων του ΔΣ, πράξη που αντιστέκεται σε βασικές αρχές δεοντολογίας, αναφέρεται στο πρόσωπό μου, θεωρώ υποχρέωσή μου να απαντήσω, κυρίως για να καθαρίσει το τοπίο από την ομίχλη. Ευχαριστώ, βέβαια, τον κ. Ψωμά που με παρομοιάζει με τον σπουδαίο οδηγό Σουμάχερ, αλλά διαφωνώ κάθετα που υποβαθμίζει το ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας σε ΙΧ μικρού κυβισμού και μάλιστα χωρίς καύσιμα. Μήπως υπονοεί ότι θα έπρεπε να ακινητοποιηθεί και να παραδώσουμε και τις πινακίδες; Η άποψή μου είναι ότι το θέατρο έχει υποχρέωση να παραμείνει ένας Πολιτιστικός Φορέας ανάπτυξης μεγάλου κυβισμού, τόσο βάσει της Προγραμματικής Σύμβασης με το υπουργείο Πολιτισμού όσο και σαν ιδεολογία. Διαφορετικά δεν έχει λόγο ύπαρξης. Όσο για την παραμονή μου στο τιμόνι του θεάτρου, καλοσύνη του κ. Ψωμά που δεν θέλει να με υποχρεώσει να παραμείνω. Αλλά ξενά ότι ήταν και είναι επιλογή μου να παραμείνω, και η παραμονή μου έχει εγκριθεί από το ΔΣ του θεάτρου. Προς τι λοιπόν η εμμονή να προκηρυχτεί εκ νέου η θέση του Καλλιτεχνικού Διευθυντή όταν: α) Η θητεία μου λή-

Ο καλλιτεχνικός διευθυντής του ΔΗΠΕΘΕ Γιάννης Βόγλης

μά να προκηρυχτεί άκαιρα η θέση σπ-μάνει ότι, ή δεν έχει γνώση των νο-μικών διαδικασιών ή εσκεμμένα τις παρακάμπτει. Εύλογα λοιπόν τίθεται το ερώτημα. Ποια σκοπιμότητα κρύβεται πίσω από αυτή την επιμονή; Τώρα όσον αφορά το οικονομικό βάρ-

περίοδο προετοιμασίας και των παραστάσεων, εργαζόμαστε αγόγγυστα δέκα ώρες το ελάχιστο κάθε μέρα. Ακόμα και τα Σαββατοκύριακα. Κρίμα που ο κ. Ψωμάς δεν έζησε έναν τέτοιο οργανισμό δουλειάς στη μικρή θητεία του ως πρόεδρος. Θα του ήταν νόστιμη επιδείρση. Όμως από έλλει-

όσα αμείβεται ένας νέος σκηνοθέτης. Αμοιβές που δεν συνάδουν ούτε με το όνομα ούτε με το κύρος μου σαν καλλιτέχνης, και που είναι ελάχιστες συγκριτικά με τις αμοιβές που «φόρωναν» το Θέατρο οι προκατόχοί μου. Όταν παρέλαβα δε το θέατρο, υπήρχε ένα βαθύ χρέος. Στη διετή θητεία μου, (προ προεδρίας του κ. Ψωμά) όχι μόνο δεν μεγάλωσε αυτό το χρέος, αλλά με κατάλληλους χειρισμούς, καταφέραμε να αποπληρώσουμε μερικά χρέη, ενώ ταυτόχρονα το θέατρο παρουσίασε τέσσερις σημαντικές σε ποιότητα παραγωγές, αποκαθιστώντας έτσι και την εμποτισμένη του κοινού της Πάτρας που γέμισε και πάλι την αίθουσα του θεάτρου.

Ακόμα μας απειλεί ο κ. Ψωμάς ότι θα δημοσιοποιήσει το σκεπτικό του. Ασφαλώς και το περιμένω με αγωνία. Μήπως όμως πριν τη δημοσιοποίηση, ως στατιστικό λόγος που είναι, θα έπρεπε να κάνει μια έρευνα στο κοινό της Πάτρας; Γιατί στο τέλος της ημέρας, όλοι κρινόμαστε από τους πολίτες για το έργο μας, και όχι γι' αυτά που λέμε. Και το θέατρο της Πάτρας τώρα παράγει σημαντικό έργο. Η τέχνη και ιδιαίτερα το θέατρο, είναι τόσο αναγκαία για τον άνθρωπο, όσο κι ο αέρας που αναπνέει γι' αυτό δεν είναι ενέχυρο καμιάς πολιτικής εξουσίας και είναι ακατάλυτο.

Η διένεξη που είχε ξεσπάσει στα σπλάχνα του ΔΣ, με αφορμή την προκήρυξη της θέσης Καλλιτεχνικού Διευθυντή, πληγώνει βαθιά κυρίως το ίδιο το θέατρο και φυσικά κι εμένα που δεν μπορώ να κατανοήσω τον λόγο μια τέτοιας άσκοπης ενέργειας. Εγώ πάντως, ελπίζω, να μείνω, για

βαρὸς λόγος ἡ παραπτώματα που να δικαιολογούν την απογοήσή μου. γ) Όταν η Προγραμματική Σύμβαση με το ΥΠΠΟΤ παραλείπεται ανά εξάμηνο, διότι δεν έχει αποφασιστεί ακόμα ποια θα είναι η μελλοντική εξέλιξη των ΔΗΠΕΘΕ. δ) Όταν η σύμβαση του ΚΔ παράβλεπεται αυτομάτως με την παράταση του ΥΠΠΟΤ, οπότε και η προκήρυξη της θέσης είναι παράνομη, διότι το θέατρο δεν μπορεί να μείνει ακέφαλο ούτε μια ημέρα. Επομένως η επιμονή του κ. Ψω-

ρός που «φορτώνει» το θέατρο μέχρι σήμερα, έχω δεχτεί μείωση των αποδοχών μου έως 55% λιγότερα από τους προκατόχους μου. Η τελευταία δε μείωση έγινε επί προεδρίας του κ. Ψωμά, για να φτάσω να αμείβομαι 400 Ευρώ περισσότερα από τον υπηλότερα αμειβόμενο διοικητικό υπάλληλο του θεάτρου. Ενώ εγώ μαζί με τους διοικητικούς που οργανώνουν τις παραγωγές, πιν προώθηση και πιν προβολή, καθώς και με τους τεχνικούς του θεάτρου, σε

ψη «καυσίμων» όπως έλεγε και επλήθε η αδράνεια, ίσως γιατί πίστευε πως οι παραγωγές σπώνονται από μάγισσες με μαγικά ραβδάκια. Έτσι δεν έγινε καμία παραγωγή το καλοκαίρι του 2010. Όσο δε για τις συμμετοχές μου στις παραστάσεις ως ηθοποιός δεν αμείβομαι ποτέ περισσότερο απ' όση οι άλλοι ηθοποιοί και ως σκηνοθέτης, στη μοναδική παραγωγή «Ο χορός του θανάτου», η αμοιβή μου είναι η μισή απ'

να συνεχίσω το έργο που ξεκίνησα με επιτυχία, γιατί πιστεύω ότι πρέπει, πάντα μακρύτερα να βλέπουμε, πάντα ψηλότερα ν' ανεβαίνουμε. Και αποστολή του ΔΣ είναι να στέκεται αρωγός σ' αυτή τη φιλοσοφία και δράση και όχι να παρεμποδίζει πιν πορεία του. Γιατί τελικά η ιστορία του θεάτρου γράφεται στη Σκηνή.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία,
Γιάννης Βόγλης

Ανέλαβα ότι για να καταφέρω να

Υπογραμμίζω ότι εγώ δεν ανέλαβα το θέατρο της Πάτρας για να καταξιώθω ή να προβληθώ, αλλά να δημιουργήσω μια υποδομή που να μείνει κληρονομιά, θεωρώντας ότι η Πάτρα είναι η Μητρόπολις της Νοτιοδυτικής Ελλάδας. Έτσι δρομολόγησα τη δημιουργία Δραματικής Σχολής, καθώς και τη δημιουργία δεύτερης μεγάλης σκηνής στην αίθουσα Ντα Βίντσι στο χώρο Λαδόπουλου, με Σύμβαση Χρησιδανείου αορίστου χρόνου με τον Δήμο, εγκεκριμένη άδεια λειτουργίας, και χρηματοδότηση από τα προγράμματα ΕΣΠΑ. Και τα δύο πάγωσαν. Ίσως ο κ. Ψωμάς, εφόσον κόπεται για την πορεία του θε-

άτρου, θέλσει να μας εξηγήσει τους λόγους.

Η άγρια, όντως, οικονομική κρίση, είχε σαν αναπόφευκτη συνέπεια τη βαθιά περικοπή της επιχορήγησης από τη νέα δημοτική αρχή, όπου καλύπτεται μόνο η μισθοδοσία του προσωπικού. Όμως με σωστούς χειρισμούς του νυν προέδρου, το θέατρο κατάφερε να κάνει δύο παραγωγές καμηλού μεν κόστους, αλλά σημαντικές καλλιτεχνικά. Τη «Χάιντι» στην Παιδική Σκηνή, και τον «Χορό του θανάτου» στην Κεντρική, οι οποίες, σε πείσμα των καιρών, σφύζουν από μικρούς και μεγάλους θεατές.